

nisteriet, gaaende ud paa, at der ikke er noget som helst bedragerisk Forhold fra Eides Side i den paagældende Sag. — Beskyldningerne for Overtrædelse af Stempel-loven, hvis Rigtighed Eide benægter, ville blive undersøgt af det rette Forum, Generaldirektoratet for Skattevæsenet. — Hvad angaar det specielle Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig om det omtalte Alimentsbidrag, er der fra Hr. Eide indgaaet saalydende Meddelelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Jeg har i Dag undersøgt, hvilken Sag der hentydes til i Artiklen, og formener jeg, der siden 1901 ikke har administreret Alimentsvæsenet, at der sigtes til en Sag, der forholder sig paa følgende Maade: Den 3. Marts 1911 blev der ved Bud indbetalt til Herredskontoret fra en Smed Bruun i Skibby et Beløb, stort 50 Kr. Kontoristinden Frøken Petersen modtog Beløbet, men Budet kunde ikke opgives for hende, hvad Beløbet var Betaling for. Hun indførte det derefter i den Kassebog, der af Kontoristinderne førtes for mig, under Benævnelsen: Smed Bruun 50 Kr. Da jeg gennemgik Indbetalingerne, standsede jeg ved dette Beløb og forespurgte paa Kontoret, hvad Beløbet drejede sig om. Herom kunde ingen give mig Besked. I Slutningen af samme Maaned (Marts 1911) ringede Frederiksværk Birk til Kontoret, og tog jeg mod Besked. Der blev — saa vidt jeg da husker — udtalt til mig, at Beløbet, Alimentsbidrag til Barnemoderen Hansine Mortensen, var indgaaet til Kontoret her. Jeg lovede at skulle undersøge det, og skete dette og viste det sig da, at det foran ommeldte Beløb netop var det Alimentsbidrag, der skulde indbetales til Frederiksværk Birk, og blev det derpaa af Fuldmægtig Jacobsen, der er den Fuldmægtig, hvem Alimentsvæsenet sorterer under, afsendt den 30. Marts 1911 til Birkekantoret.“ Denne Skrivelse er afsendt den 9. ds.

Under Nr. 152 i Betænkningen omtales dernæst et Samraad om Behandlingen af Straffangerne fra Horsens Straffeanstalt, og i Gaar fremdrog det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) dette Spørgsmaal her i Tinget. I den Anledning skal jeg fremkomme med følgende Bemærkninger. Det er meget muligt, at Spisereglementet derovre paa visse Punkter ikke er saa godt, som det kunde være. For Resten anerkendte det ærede Medlem, at det i al Almindelighed er godt; men der var enkelte Retter, det ærede Medlem havde Indvendinger at gøre imod, og det

var vist navnlig Blodgrøden. Blodgrød skal være en Ret, som nogle af Fangerne sætte overordentlig Pris paa, men andre kunne ikke fordrage den. En Fange skrev en Gang til mig: Det er saadant noget som Blodpølser, men vi maa selv levere Tarmene til. Der er vist mange, der ikke kunne spise Blodgrøden, men hvis jeg ikke tager fejl, er der indført den Ordning, at de, der ikke kunne faa denne vandle Ret ned, kunne faa anden Kost, og det gælder selvfølgelig alle Fanger.

Dernæst har det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen) fremdraget visse Tilfælde, hvor der skulde være gaaet haardt frem, ja ligefrem være lagt Haand paa visse Fanger. Det er rigtigt, at der er enkelte eller navnlig en enkelt af Opsynsbetjentene derovre, der har forset sig og lagt Haand paa nogle af Fangerne. Der er af Fængselsdirektøren foretaget en meget gennemgribende og indgaaende Undersøgelse, som er fortsat mellem Jul og Nytaar; men der er endnu ikke faldet Resolution om, hvad der skal foretages i den Anledning. Men de Herrer kunne være forvissede om, at der vil blive skredet ind i den paagældende Sag. Om det, som det ærede Medlem foreslog, skal være en Kommission, eller om ikke den stedlige Dommer, hvis der skal foretages en Politiundersøgelse, kan foretage denne, kan jeg ikke paa Forhaand sige; det er for særlige Forhold, der gøre sig gældende her.

Dernæst fremdrog det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen) nogle bestemte Tilfælde, hvor Misbrug skulde have fundet Sted. Han nævnedes saaledes en Fange, jeg tror Nr. 249, der døde efter at være bleven indlagt paa Sygehuset den 8. Februar 1910. Det var en Ugedag, paa hvilken Fængselslægen ikke kom paa Anstalten, og Sygebetjenten havde Fridag den Dag, medens en anden Betjent gjorde Tjeneste for ham. Saa siger denne Fange til den paagældende Betjent, at han ikke havde ladet Vandet i 2 Dage, og Betjenten gav ham da straks et varmt Omslag paa, og da det ikke hjalp og Fangen bad Betjenten, om han ikke kunde tage Vandet, forsøgte den paagældende Betjent først med eet, derpaa med et andet Kateter, men uden Held. Han lod dernæst en anden, der var Sygepasser paa Sygehuset, forsøge sig, men ligeledes forgæves; Katetrene vare af Kautsjuk, altsaa ikke af Metal, som det ærede Medlem sagde. Ved disse Forsøg kom Fangen